

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 028284 18 U
Sarajevo, 04.11.2019.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Telemach“ doo Sarajevo, Džemala Bijedića 216., koga zastupa punomoćnik Nihad Sijerčić, advokat iz Sarajeva, Sarajevo, protiv rješenja broj: UP-03-26-3-011-70/17 od 28.02.2018.godine, tuženog Konkurencijskog savjeta Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari zloupotrebe dominantnog položaja, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.11.2019. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: UP-03-26-3-011-70/17 od 28.02.2018. godine, se poništava i predmet vraća tuženoj na ponovno rješavanje.

Nalaže se tuženoj da tužitelju naknadi troškove spora u iznosu od 380,00 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Konkurencijskog vijeća BiH, broj: UP-03-26-3-011-70/17 od 28.02.2018.godine, koje je konačno u upravnom postupku, u stavu 1. dispozitiva odbija se kao neosnovan, zahtjev privrednog subjekta „Telemach“ d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv privrednog subjekta „BABIĆ“ d.o.o. Jablanica i privrednog subjekta „BH Telecom“ d.d. Sarajevo, radi postojanja zabranjenog sporazuma u smislu člana 4. stav 1. tačka b) i d) Zakona o konkurenciji. Stavom 2. odbija se zahtjev privrednog subjekta „Telamach“ d.o.o. Sarajevo za nadoknadom troškova postupka u iznosu od 5.648,40 KM, kao neosnovan. Stavom 3. obavezuje se privredni subjekat „Telemach“ d.o.o. Sarajevo da privrednom subjektu „BABIĆ“ d.o.o. Jablanica nadoknadi troškove postupka u iznosu od 982,80 KM u roku od 8 dana od dana prijema rješenja i

stavom 4. da je rješenje konačno i biće objavljeno u „Službenom glasniku BiH“, službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta BiH.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu protiv konačnog upravnog akta broj i datum naveden u uvodu ove presude. Smatra da je pobijani akt nepravilan i nezakonit, zbog povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj smatra da tuženi nije postupao po pravilima upravnog postupka, a naručito da nije potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, te je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Dalje navodi da se iz obrazloženja osporenog akta ne može zaključiti kako je tuženi utvrdio činjenice bitne za odlučivanje u ovom predmetu, te da tuženi u pobijanom Rješenju ni na koji način ne utvrđuje činjenično stanje u odnosu na ključne činjenice na kojima je tužitelj zasnivao svoj zahtjev. Pri tome ističe konkretno da rješenje uopće ne sadrži utvrđenje činjenice da se tužitelj sredinom marta 2017. godine obraćao poslovnom subjektu Babić sa zahtjevom za postavljanje svoje infrastrukture i omogućavanje spajanja korisnika koji su iskazali želju da koriste usluge tužitelja u zgradi u naselju Zalik u Mostaru, povodom čega je tužitelj predložio dokaz uvidom i čitanjem svoga zahtjeva od 16.03.2017. godine, zatim na koji način tužitelj cijenio činjenicu da je poslovni subjekt Babić nekoliko dana po prijemu zahtjeva odbio tužitelja, prema dopisu od 20.03.2017. godine, izričito iz razloga što sa BH Telecom d.d. Sarajevo, koji je lider u pružanju predmetnih usluga, imamo dugogodišnju poslovnu saradnju i okvirni dogovor koji obuhvata i predmetni stambeno-poslovni objekat. Tužitelj smatra da je poslovni subjekt Babić ovim priznao postojanje zabranjenog sporazuma sa poslovnim subjektom BH Telecom. Zatim tužitelj ističe da je tokom postupka dostavljao dokaze o prethodnom ponašanju BH Telecoma u odnosu na zainteresovane korisnike ne radi osporavanja prakse u drugim objektima ili upravnim postupcima („Nova Otoka“), već radi ukazivanja Vijeću na modus operandi BH Telecoma, odnosno na činjenicu da su navodi ove stranke u postupku suprotni praksi koju uobičajeno sprovodi na tržištu. Dalje ističe da iz pobijanog Rješenja ne može shvatiti ni kako je tuženi cijenio dopis sektorskog regulatora Regulatorne agencije za komunikacije BiH od 12.09.2017. godine, te kao se čini da tuženi zauzima suprotan stav u odnosu na RAK. Tužitelj smatra da je na sve ove okolnosti predložio odgovarajuće dokaze. Nadalje, iz nejasnih i u pobijanom rješenju neobrazloženih razloga, tuženi je postojanje posljedica zabranjenog sporazuma cijenio u odnosu na trenutno stanje na dan donošenja odluke, zanemarujući da je zahtjev podnesen 17.04.2017. godine, a vezan je za događaje koji su prethodili tom datumu, odnosno da li su novi etažni vlasnici koji su u predmetni objekat Zalik u Mostaru uselili u drugoj polovini 2017. godine danas mogu ili ne mogu slobodno izabrati novog pružaoca telekomunikacijskih usluga. Po tužitelju korisnici su De facio na dan donošenja odluke onemogućeni da slobodno izaberu pružaoca telekomunikacijskih usluga, jer je BH Telecom iskoristio neopravdanu prednost koju mu je omogućio spornim sporazum sa investitorom, odnosno činjenicu da je jedini operator koji je imao mogućnost da korisnicima po ulasku u stan omogući priključak na infrastrukturu, što je za tužitelja jedino relevantno. Osim toga, tuženi pogrešno cijeni činjenicu da vještak finansijske struke nije utvrdio plaćanja naknade

od strane poslovnog subjekta BH Telecom prema poslovnom subjektu Babić po osnovu prava na isključivo postavljanje infrastrukture u objektu Zalik, odnosno nije na odgovarajući način cijenio iskaze svjedoka u toku postupka, imajući u vidu navode zaposlenih tužitelja u toku postupka, a u odnosu na koje pobijano rješenje ne sadrži obrazloženje i nije jasno da li je i u kojem dijelu tuženi poklonio vjeru iskazu svjedoka. Zbog ovakvog pogrešnog razumijevanja činjenica, tužitelj smatra da je tuženi propustio da utvrditi da je sporazum o isključivoj kupovini postojao (što poslovni subjekt Babić na kraju krajeva u svom dopisu od 20.03.2017. godine i čini nespornim), da je cilj istoga bilo omogućavanje poslovnom subjektu BH Telecom da u fazi izgradnje jedini postavi svoju infrastrukturu i dobije neopravdanu prednost u pristupu korisnicima usluga, te da jedini bude u mogućnosti da istima prilikom useljenja u objekat ponudi korisnički ugovor koji se uobičajno zasniva na 24 mjeseca, kao i da je sa tim zabranjenim ciljem i uspio, odnosno da su nastupile posljedice zabranjenog sporazuma koje su protivne strane i imale u vidu - na način da su svi novi etažni vlasnici stanova u objektu Zalik morali zasnovati ugovore sa BH Telecomom, jer drugih telekomunikacijskih operatera nije bilo u predmetnom objektu prilikom njihovog useljenja, iako su postojali i operateri koji su željeli pružati uslugu (npr. tužitelj) i korisnici koji su htjeli koristiti uslugu drugih operatera (npr. gospodin Mirsad Behram) u tom objektu. Tužitelj ističe da je u pobijenom rješenju pogrešno primjenjeno materijalno pravo iz razloga što tuženi pogrešno tumači da posljedica zabranjenog sporazuma mora postojati u momentu kada tuženi odlučuje o postojanju istoga, iako predmetna odredba ne ostavlja prostor za takvo tumačenje, pri tome ističući da odredbu člana 4. Zakona ni na koji način ne daje osnova za takvo tumačenje, a da iz odredbe člana 35. Zakona jasno je da rok zastare za utvrđivanje i sankcioniranje postojanja zabranjenog sporazuma ističe tek nakon 5/pet/ godina. Tužitelj navodi da rješenje takođe odstupa od dosadašnje prakse navodeći primjere kada je tuženi utvrđivao postojanje zabranjenog sporazuma čak i kad isti nije izazvao nikakve posljedice na tržištu, ističući u tužbi rješenje broj: 06-26-3-007-36-11/16 od 14.07.2016. Konačno, predlaže da se tužba uvaži, osporeni akt poništi, kao i nadoknade troškovi postupka i to sastav tužbe 3.000,00 KM i PDV 17% 510,00 KM i taksa na tužbu i presudu.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice „BH Telecom“ d.d. Sarajevo su predložili da se tužba odbije, ostajući kod razloga datih u osporenom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa ove upravne stvari proizlazi da je Konkurencijsko vijeće BiH donijelo zaključak o pokretanju postupka po zahtjevu privrednog subjekata „Telemach“ doo Sarajevo, a protiv privrednih subjekata „BABIĆ“ d.o.o Jablanica i „BH Telecom“ d.d. Sarajevo, zbog sumnje o postojanju zabranjenog sporazuma u smislu člana 4. stav 1) tačka a) i d) Zakona o konkurenciji. Nakon donošenja zaključka o pokretanje postupka Konkurencijsko vijeće BiH je osporenim rješenjem broj: UP-03-

26-3-011-70/17 od 28.02.2018.godine, utvrdio da između privrednih subjekta BH „BABIĆ“ d.o.o Jablanica i „BH Telecom“ d.d. Sarajevo ne postoji zabranjeni sporazum u smislu navedenog člana 4. stav 1) tačka a) i d) Zakona o konkurenciji. U obrazloženju osporenog rješenja tuženi navodi kako podnosilac zahtjeva nije uspio dokazati kako su stranke protiv kojih je vođen postupak prekršile navedene odredbe Zakona o konkurenciji, a sve imajući u vidu odredbu člana 36. Zakona o konkurenciji.

Pravilnost pobijanog rješenja je dovedena u pitanje tužbenim prigovorima i stanjem u spisu.

Predmet konkretne upravne stvari je utvrđivanje da li između privrednih subjekta BH „BABIĆ“ d.o.o Jablanica i „BH Telecom“ d.d. Sarajevo postoji zabranjeni sporazum u smislu, u smislu člana 4. stav 1) tačka a) i d) Zakona o konkurenciji. Dakle suština tužiteljevog zahtjeva jeste da li je između navedenih subjekata postojao zabranjeni sporazum čiji je cilj bio da se „BH Telecomu“ d.d. Sarajevo u fazi izgradnje predmetnog objekta omogući da jedini postavi svoju infrastrukturu i dobije neopravdanu prednost u pristupu kornicima usluga. S tim u vezi, proizilazi da bi korisnici u navedenom objektu prilikom useljenja u njega morali zasnovati ugovore sa BH Telecomom jer drugih telekomunikacijskih operatera nije bilo u predmetnom objektu prilikom njihovog useljenja. Na navedena pitanja ove upravne stvari, tuženi organ u svom obrazloženju nije pružio obrazloženje iz kojeg bi sud mogao utvrditi pravilnost odluke tuženog.

Zakonom o konkurenciji u članu 4. stav 1) tačka a) i d) zabranjeni sporazumi su definisani kao ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja, izričiti i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata koji za cilj i posljedicu imaju sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na direktno ili indirektno utvrđivanje kupovnih i prodajnih cijena ili bilo kojih drugih trgovinskih uslova, ili primjenu različitih uslova za identične transakcije s drugim privrednim subjektima, dovodeći ih u nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju.

Po ocjeni ovog sudskog Vijeća ostalo je sporno pitanje postojanja navedenog zabranjenog sporazuma između privrednih subjekta BH „BABIĆ“ d.o.o Jablanica i „BH Telecom“ d.d., a što je suština tužbenog zahtjeva. Navedeno posebno iz razloga što iz spisa ove upravne stvari proizilazi da i sam privredni subjekt BH „BABIĆ“ u svom odgovoru od 20.03.2017. godine, na zahtjev tužitelja za priključenje na kablovski distributivni sistem u predmetnom objektu, navodi da nije u mogućnosti da udovolji navedenom zahtjevu iz razloga što sa privrednim subjektom „BH Telecomom“ d.d. Sarajevo, ima dugogodišnju poslovnu saradnju i okvirni dogovor koji obuhvata i predmetni stambeno-poslovni objekat.

Na ovakav zaključak upućuje činjenica da je članom 26. Zakona o konkurenciji propisano da se u postupcima pred Konkurencijskim vijećem primjenjuje Zakon o upravnom postupku BiH. Odredbama člana 200. stav 2. Zakona o upravnom

postupku BiH, propisano je da rješenje treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. U obrazloženju rješenja moraju biti obrazloženi i oni zaključci protiv kojih nije dopuštena posebna žalba. Imajući u vidu citiranu odredbu člana 200. stav 2. kao i izneseno, po mišljenju ovog sudskog vijeća činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno u ovoj upravnoj stvari. Stoga će tuženi organ u ponovnom postupku vodeći računa o primjedbama iznesenim u ovoj presudi, pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje u rokovima propisanim zakonom i meritorno odlučiti o tužiochevom zahtjevu.

Ovo sudsko vijeće posebno ukazuje da je tuženi dužan za svaku svoju odluku dati razloge, dakle, svaka odluka mora imati jasne i valjane razloge koji predstavljaju osnov za njeno donošenje, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Odluka treba da sadrži i razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, pa i razloge iz kojih nije uvažen neki od razloga stranaka. Najbitniji dio odluke bilo kojeg organa jeste upravo njeno obrazloženje, ali dio obrazloženja koji sumira činjenično utvrđenje i razloge za donošenje upravo takve odluke kakva je navedena u izreci, da bi se čitanjem razloga moglo protumačiti i shvatiti zašto je tako odlučeno.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Odlučujući u zahtjevu tužioca za naknadu troškova spora, Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za vođenje upravnog spora iznos od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19. a ne članom 12. Tarife FBiH.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

Tačnost prepisa ovjereni - potpis
Dokument upisane

